

Chuyện
tên

Hòa Bình Công Chính ?

Bài của MAI TRONG LÝ

Cả thế giới đang bàn tán xôn xao về chuyện Hòa-ước giữa Ai-Cập và Do-Thái vừa được Mỹ vận động để ký kết tại Hoa-Thịnh-Đôn. Tổng Thống Mỹ đã nhấn mạnh đến điểm, bản hòa ước này nhằm mưu tìm một nền hòa bình công chính cho dân Do-Thái.

Nói đến danh từ hòa bình công chính, dân tị nạn Việt-Nam, nhất là anh em trong gia đình công chánh chắc còn nhớ đến những năm 1972, 73 tại Việt Nam. Lúc đó, Hội-nghị Paris bắt đầu nhóm họp để bàn chuyện về chiến tranh Việt Nam, để chuẩn bị dư luận trong nước và tỏ rõ lập trường của chính phủ Việt Nam Cộng Hòa đối với Hội-nghị Paris. Các cơ quan truyền thông trong nước như báo chí, truyền thanh, truyền hình và các nhân vật chính quyền đều nhất loạt tuyên bố "cứng quyết đòi cho được một nền HOA BÌNH CÔNG CHÍNH".

Không hiểu danh từ Hòa-bình công chính thoát thai từ điển tích nào, nên trong dân chúng cũng nhiều thắc mắc, không biết nền hòa-bình công-chính mà Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đòi Mỹ và Việt cộng bảo đảm cho Việt Nam là thế nào? Vì nó quan trọng như thế, nên dư luận rất là xôn xao bàn tán. Lẽ tất nhiên anh em công chánh cũng bàn luận với nhau trong những lúc trà dư tửu hậu để mổ sẻ danh từ hòa bình công chính, để rồi đã đến lập luận tếu râng:

-Vi chiến tranh tàn phá hết cầu, đường, bên cảng, nên khi hòa bình phải tái thiết lại hết các phương tiện giao thông từ Nam đến Bắc- mà nghề làm công-chánh là của dân công chánh, vậy hòa-bình công-chánh (công-chính đọc theo giọng Nam là công-chánh) là hòa bình để làm lại đường xá, cầu cống mà không bị Việt-cộng phá hoại nữa.

Chuyện khôi hài đó đã phổ biến, để mỗi khi anh em công-chánh phải đi sửa chữa các cầu bị Việt-cộng phá hoại, hay phá ụ mìn của Việt-cộng trên các đường đều than vãn với nhau "Tổng Thống mình hay thật, nhất định

đòi cho được hòa-bình công-chính để anh em công chánh khỏi vất vả sửa chữa cầu đường, mà cầu đường không bị phá hoại nữa là hòa bình rồi còn gì nữa!".

Đến ngày Việt-cong chiếm miền Nam, bắt tất cả các sĩ-quan, công-chức Việt Nam Cộng Hòa đi học tập cải tạo, thì phần đông các anh em kỹ sư công chánh đều được thả về sớm nhất, có nhiều địa phương lại miền học tập cho anh em vì nhu cầu sửa chữa cầu đường cầu rất cần thiết đến dân công-chánh, còn Tổng-cuộc Kiều-lộ (sau này gọi là Cục Cầu Đường Miền Nam) thì phần đông các anh em vẫn làm việc tại các phòng chuyên môn. Nên lúc bấy giờ mỗi khi gặp các anh em công-chánh dân NGUYỄN thường đùa là "Vi khi ký Hiệp-định Paris, VNCH chỉ đòi được Hòa-Bình Công-Chánh, nên nay dân công-chánh đồ học tập còn dân các ngành khác đều bị học tập cải tạo dài hạn. Biết vậy lúc đó yêu cầu Tổng Thống đòi cho được một nền Hòa-bình Công-chính, Điện-địa, kinh-tế, Quốc-phòng, v.v... thì bây giờ chắc anh em Nguyễn mình không bị Việt-Cong bắt nhốt cải tạo./.

CÂU ĐỐI

Trong số 11 Xuân Kỳ-Mùi, Đại ca Tam-Giang-Khách có ra câu đối:
"Đêm ba mươi, gài then kỹ, tông Đổng, tông Giáp, tông Chinh,
tông cả mô ma lão cáo."

Vậy tiểu đệ xin đối lại như sau:

"Ngày một tết, mở cửa toang, nghênh Huyền, nghênh Hoàn, nghênh
Súy, nghênh toàn ái hữu trưởng tiên."

Nếu Đại ca Tam-Giang-Khách xem được thì xin lưu kỷ niệm chú
tiểu đệ không dám nhận phần thưởng SALEM của bạn, sợ nội tướng
cúp phần.

Tiểu-Đệ.